

אגפא אגפא

FROM THE 021 MANM

3.18

13X18

מאיר ספר "יוצאים" 2/1938 מאת הרב חיים הכהן
היינריך הינריך הכהן

אברבוך, מאיר

בן יצחק. נולד בשנת תרס"ט (1909) בסורביץ שליד וארשה, בפולין, למשפחת חסידים אמידה ואדוקה בשמירת מצוות. זמן קצר לאחר פרוץ מלחמת העולם הראשונה נפטרה אמו והוא עבר לגור בבית סבו, יהודי משכיל וחובב ציון שחינך גם את הנער ברוח זו. שם פגש מאיר לראשונה בספרי אברהם מאפו, קרל מאי, בתנ"ך והתאהב בהם. לימים יצא לכפר להכשיר את עצמו לעבודת אדמה באחד מקיבוצי ההכשרה הראשונים שנוסדו בסביבות וארשה. בתנועת "החלוץ", שהצטרף אל שורותיה,

גילה פעילות מרובה ודבקת ברעיונות המונחים ביסודה. "אינני יכול", אמר, "לא להיות סוציאליסט כמו שאינני יכול לא להיות יהודי". תקופה מסוימת עבד בבית-חרושת לזכוכית ואחר כך שירת בצבא הפולני. ב-1929 עלה לארץ ישראל, בה עבד תחילה בקיבוץ גבעת השלושה וכעבור כשנה היה לפועל חקלאי בפתח-תקוה והתבלט בחריצות ובמסירות לעבודה. בגלל תזונה לקויה חלה בדיזינטריה, נחלש מאוד ונאלץ לעזוב את עבודתו. לאחר מאמצים ממושכים מצא עבודה כמנהל עבודה וכמכונאי בפרדס ברמת גן. מתחילת דרכו בארץ היה חבר ה"הגנה" ופעיל בה, למד איתות והתמחה בו. לימוד זה יישם בגן יבנה, שעבר לגור אליו בשנת 1934 ובו עבד תחילה כפועל בפרדסים ואחר כך כמכונאי וכשרברב. בימי מאורעות הדמים תרצ"ו — תרצ"ט הקדיש ימים ולילות לענייני הגנה, לימד והדריך באיתות וגם היה עובר בעמדות-הגנה כשהוא מזניח את ענייני הפרטיים. חבריו מאותה תקופה תיארוהו כבחור צנום וגבה-קומה, פניו יפים ועדינים, עניו מפיקות עוז ובינה, וכולו מלא מרץ ויזמה, ישר-דרך ורגיש למעשי עוול. בכ"ג בתשרי תרצ"ט (18.10.1938) נסע מאיר עם אברהם כהן, ידידו וחברו להגנת המושבה, מתל-אביב לגן יבנה. בין פרדס ואברבוך לבין משטרת דגון נפגעו השניים מיריות כנופיה ערבית על האוטובוס. מאיר מת בו במקום ואילו אברהם זמן קצר אחריו. השניים הוכאו למנוחת עולמים בקבר אחים בגן יבנה. מאיר הניח אשה. ילדי המושבה כתבו דברים לזכרם וזוג תאומים שנולדו זמן קצר לאחר נפילתם נקראו על שמם: מאיר ואברהם. על שמם נקראה גם שכונת הפועלים בגן יבנה: רמת השניים, וחבריהם מן המושבה הוציאו לזכרם חוברת בשם "השניים" במלאת שנה לנפילתם.